

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jordi, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronot
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Miriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pages, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Iniesta, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'Onze de tots els onze

Hi ha una part enorme de la societat civil a Catalunya que s'ha activat els darrers anys per a marcar, senzillament, un punt de partida. Un punt de partida que arranca en la reivindicació del *dret de decidir* i que ha de culminar exercint-lo. Gent que havia estat *catalanista*, o fins i tot *indiferent*, que no solament declara a les enquestes la voluntat de deixar de formar part d'Espanya sinó que també participa en iniciatives de tota mena perquè això siga possible. Aquesta *societat civil* va organitzar les consultes sobiranistes que es van estendre per tot el Principat fins a tancar-se en la de Barcelona. Un milió de persones es van declarar partidàries de la independència. Més d'un milió també es van manifestar el 10 de juliol del 2010 per a expressar aquest desig.

Ara, a través de l'Assemblea Nacional Catalana, entitats de tota mena s'han afegit a la convocatòria d'un Onze de Setembre diferent. Per primera vegada en la història, la gran manifestació de la Diada, d'intenció declaradament independentista, ha convocat centenars de milers de persones. Però, més enllà d'aquest èxit concret, hi ha la sensació estesa que Catalunya viu l'inici del compte enrere. Un compte que, per exemple, podria culminar en un altre Onze de Setembre simbòlicament significatiu: el del 2014. L'aspiració sobiranista sembla majoritària a Catalunya. Ho diu el carrer —que sempre és un termòmetre interessant i significatiu, però incert— i ho diuen també totes les enquestes. Hi ha una voluntat, creixent, de llibertat. De resoldre l'etern litigi amb Espanya de l'única manera que sembla que es pot resoldre.

Però tota aquesta intenció, tots aquests anhels, s'han de canalitzar políticament. Va ser Alfonso Guerra, després del referèndum de l'OTAN, qui va comentar que el preocupava la instrumentalització del *no* en aquella consulta. A Catalunya ara cal utilitzar i canalitzar políticament l'anhel independentista expressat al carrer. Per això els partits polítics parlamentaris han de començar a definir-se. Convergència i Unió ha atiat —i atia— el sobiranisme sense ambigüitats, però fent-lo compatible amb el principal compromís polític del govern. Artur Mas ha escalonat l'estratègia. Presentarà en primer lloc la proposta fiscal que ha aprovat el Parlament al govern de l'estat. No cal ser un gran analista polític per a preveure que, una vegada més, aquesta negociació no es resoldrà satisfactòriament per a Catalunya. La principal força política del país, doncs, haurà de definir el seu pròxim pas. Esquerra Republicana i Iniciativa el veuen ben clar. Tots dos partits, com Solidaritat, són partidaris de convocar un referèndum. Fins i tot hi ha veus de la nova direcció del PSC que —amb una altra intenció— desitgen que es faci “de pressa”. Aquest és el camí que s'ha encetat aquesta Diada. L'Onze de tots els onze ha obert la recta final.

Als nostres lectors

Aquesta setmana El TEMPS anuncia un canvi significatiu. El periodista Vicent Sanchis s'hi incorpora com a director general d'una nova empresa que ara comença a estructurar-se. Una empresa que tindrà com a objectiu prioritari una ampliació de capital que situe la publicació en un lloc encara més decisiu en el panorama informatiu dels Països Catalans. A poc a poc, anirem anunciant als nostres lectors les característiques i les intencions d'Espai Nacional, SA, la nova empresa editora d'EL TEMPS. Són temps durs i confusos per a la informació i per a les empreses de comunicació. En qualsevol àmbit i en qualsevol suport. Són temps alhora de precarietats econòmiques i laborals i d'ajustos i retallades socials. Però són temps també d'esperances nacionals que exigeixen mitjans de qualitat i rigor que els expliquen i els interpreten. Com pretén fer, cada dia millor, El TEMPS.